

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya 2014

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Celebrem enguany una Diada Nacional de Catalunya especial i diferent. Especial perquè és la Diada de la commemoració del Tricentenari dels fets de 1714, i diferent perquè és la darrera Diada prèvia a la convocatòria de la consulta del proper 9 de novembre.

L'any de la commemoració del Tricentenari he volgut dirigir-me a tots vosaltres des del Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Un espai de significació històrica especial: el 1706 s'hi reuniren les darreres Corts Catalanes convocades per l'arxiduc Carles. Les Corts Catalanes creades al segle XIII i hereves de les assemblees de Pau i Treva són considerades el naixement del primer parlamentarisme a Europa. El nostre sentit de la democràcia ve de molt lluny.

Fou també en aquest mateix Saló de Sant Jordi on l'any 1713 es prengué la decisió de defensar les Constitucions Catalanes i resistir heroicament a Barcelona, fins que es produí l'entrada de les tropes borbòniques l'11 de setembre de 1714.

Convé conèixer la nostra història per recordar com de fondes són les conviccions democràtiques del poble català. En moments en què es vol menystenir, desvirtuar i fins i tot negar el nostre passat com a país, es fa més necessari que mai commemorar el que hem estat, recordar que la defensa heroica de Barcelona, i de tot Catalunya, fa tres segles, ho fou per defensar unes lleis de les més avançades del moment i que es contraposaven al poder absolut exercit de manera absoluta. I que fou precisament l'absolutisme homogeneïtzador, guanyador de la guerra, el que va voler aniquilar la nostra identitat, la nostra llengua i els nostres usos i costums.

Commemorar és, doncs, recordar que som un país que vol fer bé les coses, que vol fer-les debatent, contrastant idees i parers i, finalment, decidir de manera democràtica, votant. Aquest és l'aprenentatge del que representava la societat catalana de fa tres segles, i és el que alguns ara no volen que recordem.

Han passat tres segles. Ha passat de tot. Ara mateix, encara estem travessant un mar de dificultats molt grans per a moltes persones, compatriotes nostres. Les dificultats han sigut i són tan grans i els obstacles tan poderosos, que podíem haver quedat esborrats del paisatge de les nacions d'Europa i del món. Però feliçment no ha estat així: la nació catalana és viva; tenim país; i ens preparam democràticament, cívicament i pacíficament per decidir el nostre futur col·lectiu, el de set milions i mig

de catalanes i de catalans. Catalans d'origen, d'adopció o d'acolliment, tant és, tots protagonistes del present i del futur de Catalunya. Tots amb la mateixa força a l'hora de decidir el futur: la força del nostre vot.

He dit des de l'inici que el procés polític que viu Catalunya es recolza sobre dos grans pilars: la majoria social que el fa possible i el consens polític que el vertebrava. Demà una part significativa del poble català tornarà a demostrar al món quina és la via catalana d'entendre la democràcia i la llibertat. I es tornarà a fer palès, un any més, que la majoria social que fa possible el procés polític que viu Catalunya no defalleix, sinó que continua més viva i forta que mai. Se n'hauria de prendre bona nota.

El meu compromís per convocar la consulta, un cop el Parlament de Catalunya hagi aprovat la via legal per fer-ho possible, és ferm. Hem transitat fins a dia d'avui amb una majoria política que, des de la diversitat ideològica que té aquest país, ha pres totes les decisions necessàries per arribar fins on som. La meua voluntat és que aquesta unitat no s'esquerdi i fins i tot es pugui ampliar, per seguir donant resposta a l'anhel i la voluntat de la majoria de la nostra societat.

Aprofito també aquest moment solemne per explicitar al Govern i a les institucions de l'Estat que encara són a temps d'escoltar el clam pacífic i democràtic d'aquest poble. Silenciar la veu d'un poble que vol parlar és un error; negar el vot a qui veu en les urnes la solució i no pas el problema és un error doble. El poble català no vol imposar una decisió; vol ser escoltat, vol parlar, vol votar i vol arribar a bons acords per a tothom.

Els catalans i les catalanes volem votar. I volem fer-ho per guanyar el nostre futur i poder decidir com donar millor resposta a les necessitats dels nostres conciutadans. No ens mou l'afany de ser millors que els altres sinó de ser millors nosaltres mateixos. Aspirem, com tothom, a un futur millor. Un futur que volem de concòrdia i de solidaritat amb la resta de pobles d'Espanya i d'Europa. Anhelem ser tractats com les altres nacions del món i, per tant, poder decidir per nosaltres mateixos sobre la nostra economia, el nostre benestar, els nostres serveis públics, la nostra identitat i la forma de relacionar-nos amb les altres nacions d'Europa i del món. I ho volem fer reforçant els nostres molt antics lligams amb aquesta Europa que encara es troba a mig camí de la seva construcció política.

Tenim l'oportunitat que de tant en tant es dona a la història de posar els fonaments d'una Catalunya millor. De superar les nostres fallades, les nostres debilitats i els nostres defectes. D'aparcar les nostres, de vegades excessives, divisions internes. D'edificar el país del futur sobre bases més sòlides, més transparents i de millor qualitat democràtica. La nostra ambició de qualitat democràtica ha d'estar a l'altura de la llarguíssima trajectòria de conviccions democràtiques del nostre país. Haver tingut un dels Parlaments més antics d'Europa hauria de ser un potent estímul per

aspirar a tenir una de les millors democràcies d'Europa. I encara som lluny d'aquest noble i necessari objectiu.

En aquesta hora gran que viu Catalunya, un cop més sota la mirada atenta i potser curiosa del món, us convido a totes i a tots a projectar la millor realitat del nostre país: la Catalunya convivencial, cívica, culta, respectuosa, tolerant i integradora; i la Catalunya compromesa amb la justícia social, fidel a la seva tradició dinàmica, emprendora i creativa, i amant de la llibertat i de les llibertats.

Visca Catalunya!